חריפי דפומבדיתא הקטרה מפגלת הקטרה

ואפילו לרבגן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר

ה"מ היכא דחישב 10 ביה בשירים ולבונה

במילתא קיימא אבל הכא דחישב לה בלבונה

כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי אמר

רבא יו אף אנן נמי תנינא יוה הכלל כל

הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול

דבר שדרכו לאכול ולהקמיר דבר שדרכו להקמיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פגול וחייבין עליו כרת מאי לאו

הקמרה דומיא דהגד מה הגד בין לאכול בין

להקטיר יו אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר

לא הגך בין לאכול בין להקטיר הקטרה לאכול

אין להקטיר לא יתיב רב מנשיא בר גדא קמיה

דאביי ויתיב וקא אמר משמיה דרב חסדא

אין הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו יולר"מ

דאמר מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב

דאביי אף אנן נמי תנינא שחם אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיגול

וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניהם כשרין מ"ט לאו משום דכיון דלאו

מתיר דידיה הוא לא מצי מפגל ביה לא התם הוא דלא איקבע בחד מנא

יו אבל הכא דאיקבע בחד מנא כי חד דמו אמר רב המנונא ייהא מילתא אבלע

לי רבי חנינא ותקילא לי יו ככוליה תלמודאי הקטיר בקומץ להקטיר לבונה

ייס (ולבונה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמ"ל אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל

לימא הקמיר קומץ להקמיר לבונה אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל לימא הקמיר קומץ לאכול שירים למחר אי תרוייהו יו י(אתא) קמ"ל לימא הקמיר

קומץ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר אמר רב ארא בר אהבה לעולם

קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר ושאני הכא י- דפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה תני תנא קטיה דרב יצחק בר אבא

הקטיר קומץ לאכול שירים לדברי הכל פגול והא מיפלג פליגי אלא אימא

"לרברי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ היא תנא דברי הכל אתניוה פיגול

בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי הכל לא מיחלף ליה:

הדרן עלך הקומץ את המנחה

"הקומץ האת המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר

לאכול ולהקטיר בבר שדרכו להקטיר פחות מכזית כשר יו ילאכול יכחצי

זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין: גמ' א"ר

אםי א"ר יוחגן מ"ט דר"א אמר קרא יואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו

ים בשתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח

לומר לך כשם שמחשבין באכילת אדם כך מחשבין באכילת מזבח

וכשם שמחשבין מאכילת אדם לאכילת אדם ומאכילת מובח לאכילת מובח

כך מחשבין מאכילת אדם יו למובח ומאכילת מובח לאדם מ"מ מדאפקינהו

רחמנא ים להקטרה בלשון אכילה ורבגן האי דאפקינהו רחמנא בלשון אכילה

שאין דרכו להקטיר כשר ר"א פוסל לאכול ידבר שדרכו

בז א ב ג ד מיי׳ פט״ז מהל׳

שימה מקובצת (המשר) ש בו הנקוב בו וניונים לבונה (למחר) שהקמיצה (חשב להקטיר) הקטרה דלבונה א) וע"ד שהיה כבר בכלי אמר קודם קמיצה. תו"ח: ו) ותקלא לי כבולי: מ) תיבת ולבונה נמחק: מ) תיבת אתא נמחק: ע) דפשטה אות אי נמחק: ו) אנרול הציינו על הפוליניות ולהמטורית ולבוניות ולהמטורית ולבוניות ולהמטורית ולהינות ולהמטורית ולהנולים ביינות ולהמטורית ולהמטורית ולהנולים ביינות ולהמטורית ולהמטורית ולהמטורית ולהמטורית ולהמטורית ולהמטורית ולהמטורית ביינות ביינות ביינות ולהמטורית ביינות ביינו י] לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית. וקשה לתירוץ . הקונטרם הא תינח לאביי הקונטוס הא תינת לאביי
אלא לרי רימה דמוקי משנה
אלא לרי רימה דמוקי משנה
דפ"ק כרי אליעור מאי איכא
למימר וי"ל דאי ממתני
דפ"ק הוה אמינא סתם
ואח"כ מחלוקת הוא ואין
הלכה כסתם לכך הדר
וסתמיה בהך פרקין אחר
המחלוקת ולמידק הא לאכול
המחלוקת ולמידק הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו . לאכול מצטרפים ומיהו קשה דמשמע דטעמא דר׳ אליעזר משום גזירה ובגמרא מפיק משום גויות ובגבוית ב--, ליה מקרא וצריך עיון. תו״ח. ובתוס׳ אחרות פ״ה לא בהו בשירים דקומץ מתיר דידהו אבל הכא דקומץ לאו מתיר דלבונה הוא לא מצי מפגל ביה א"ל אביי יעני מרי משמיה דרב א"ל אין איתמר נמי אמר רב חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה אמר רב יעקב בר יו אידי משמיה

וכתוס" אחרות פ"ה לא
נהירא דהא איכא מ"ד
במרא דרכן בללינודן אפ"י
כתר מחייב ומקראי יליף ליה
כרת מחייב ומקראי יליף ליה
בי"ל דמ"מ להיץ אצטריך
דס"א פ"ן דאמר ו"א
מחשבין מאכילת מדמ
למובח ומאכילת מובח
למובח ומאכילת מובח
לארב מהו דתימא נגוור
לארם מהו דתימא נגוור
לארם מהו דתימא נגוור לאכול כחצי זית ולהקטיר לאכול משום פלוגתא דר"א כחצי תני נמי כחצי זית: א) מאכילת אדם לאדם ומאכילת מזבח למזבח:
יכ) תיבת להקטרה נמחק:
ינ) להקטיר לבונה למחר ע) להקטיר לבונה למחר
וחיבות לאחר זמן ליתא:
יד) פיגל קומץ הוא טוף
דיבור ומה"ר לאו מתיר:
עו) דאמר לעיל אינה:
דיבור נה"מ ותיבת דמי
נמוץ זין לר יוסי דאמר
בריש: יון ולאכול והיכ
מרונות יון ולאכול והיכ
מרונות יון ולאכול והיכ
מרונות:
מרונות יון ולא כול וויכי
מרונות יון ולאכול והיכ
מרונות:
מרונות יון ולאכול והיכ
מרונות: פירושו: יטן והי מינייהו אשמועינן אי הקטרה מפגלת הקטרה אשמועינן ופיגול: ל] לצרפה בהדי הס"ד: משנה יתירה כו' ולהקטיר כחצי זית: כדן תיבת כגון ליתא: כה) תיבת אכילת

א) נראה דל"ל שבעת החמינה חישב להקטיר הלבונה למחר ועדיין היו בכלי אחד קודם

דלגופיה לא אילטריך דממתני׳ דפ״ק (לעיל יב.) שמעינן דקתני לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ

דבר שאין דרכו להקטיר כשר דליכא למימר מדיוקה לה שמעינן כשר הלה דלא הוי פיגול אבל פסול הוי דבסוף פ"ק (גו"ש:) משמע דאפילו כשר שמעינן מינה גבי האי דדייק טעמא דלאכול ולהקטיר כו׳ ועל כרחך מדיוקא

בחוץ למקומו שמעינן דכשר: שאין אכילה והקטרה מצטרפין. בסוף פ"ק (ג"ו שס:) מוקי

לה ר' ירמיה כר"ח ואביי מוקי לה כרנק: מדאפקינהו רחמנא בלשון אבילה. תימה תינח ש דאכילת מזבח לאדם אבל בהן (אכילת) אדם לאכילת מובח מנלן דדומיא דהכי אמר בהקומץ זוטא (לעיל דף טו.) לחם איהרי מודה מודה לא איקרי לחם ויש לומר בין דבפשטי׳ דקרא קיימי שני האכילות אבשר זבח תודת שלמיו וקלת קשה

דמוה לא משנו רבנן מידי: 637

חריפי דפומבדיהא. מפרט נפ"ק דסנהדרין (דף יז:) עיפה ואבימי הקובוץ את המנחה בו'. משום דגעי למחני ר"א פוסל אילטריך בני רחבה דפומבדיתה: הקטרה מפגלה הקטרה. הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבונה יג] יולאחר זמן פיגול ואע"ג דאין מחיר מפגל את המתיר. ולא דמי לשוחט את הכבש לאכול מחבירו למחר כדמפרש - למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר

לקמן דהתם לא איקבעו בחד מנא הכא איקבעו בחד מנא: מאי לאו הקטרה דומיא. דקומן ונותן בכלי: מה הגך בין. חישב לחכול שירים למחר בין חישב להקטיר לבונה פיגל יד]: קומץ לאו מסיר דלבונה הוא. שו] דאמרן לעיל (דף יג:) דאינה בעיכוב מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני מרי. ענני אדוני: משמיה דרב. כלומר אמרה רב חסדא להא מילתא משמיה דרב: מ"ע. שניהס כשרין: כחד דמו. י)מפגל להקטרה דלבונה מו דמי. וה"מ לר"מ ולרבנן אבל לר׳ יוסי "ו דבריש פירקין אין מתיר מפגל את המתיר ולא מפגלא הקטרת קומץ להקטרת לבונה: אבלע לי. הטעימני ולמדני: וסקילה לי. ושקולה לי כלומר חביבה עלי: ה״ג הקטיר קומן להקטיר לבונה לאכול שירים ולא גרסי׳ ולאכול. יה] וזה פירושו הקטיר קומץ על מנת להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד דמשום חדא מהנך מחשבות מפגלא ים! וחד מינייהו אשמעינן ופיגול משום מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא משום לאכול שירים דאין מפגלין בחלי מתיר: לימא הקטיר קומץ להקטיר לבונ'. ולא לימא לאכול שירים כיון דההיא מחשבה לא מהניא למה לי מחשבהט (א) בהדי קמייתא ואי פיגול משום לאכול שירים הוא דמפגלין בחלי מתיר אבל להקטיר לבונה לא מהניא למה לי ללרפה כן בחדאמ: ואי תרוייהו קמ"ל. בא] ואיט לאכול קאמר שלא חישב אלא באחת מהן: לימא להקטיר לבונה ולחכול שירים. דמשמע תרתי מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או לחכול שירים למחר: בבן דפשטה לה מחשבה בכולה מנחה. ואע"ג דלא מפגל בחדה מינייהו השתה דחשיב בתרוייהו מפגלה: הא מיפלג פליגי. דלרבנן אין מפגלין בחלי מתיר: ולימה. ליה רב ילחק לתנה דלה לשנייה ולוקמא כדקתני פיגול: ור"מ היא. ואמאי שני מילתיה ותירך ליה פסול: סנא דברי הכל אתניוה. הלכך איכא למימר דפסול אתנייה והא דתנא פיגול משום דאיחלף ליה פיגול בפסול: ה"ו בדברי הכל לא מיחלף ליה. הלכך אי הוה אתנייה ה"ז לא הוה אמר דברי הכל:

הדרן עלך הקומץ זומא

הקומץ רכה. לאכול דבר שאין דרכו לאכול בג] וכו' דבר

שדרכו לאכול פחות מכזית כשר. הא

משנה ימירא דהא תנן בפ״ק (לעיל יב:) לאכול כחלי זית ולהקטיר חלי זית כשר אלא לר״א איצטריך דאע״ג דפסל ר׳ אליעזר במחשבה שלא כדרכו דגור אטו כדרכו ופסל מדרבנן הכא לא גור פחות מכזים אטו כזית: גב" כשם שמחשבין מאכילה אדם לאדם ומאכילה מובח למובח. כשם שפוסלת מחשבה בדבר אכילת אדם בדן בגון שירים אם חישב עליהן לאדם למחר: **מאכילת מובח**. כגון קומץ אם חישב עליו למחר שלמובח פוסלת כך פוסלת

א) למיל יד. ב) ומחחים חג ס) נעיני יב., כ) [פסחים סג. וש"נ], (1) [לקמן פא. סנהדרין כו: ב"ק מט:], ד) ברכות כד:, כ) רש"ק מ"ו, ו) ל"ק מ"ו, ו) [לעיל יב:], מ) ובחים כט: לה. סה. לעיל יב:, ט) וזבחים יג: כח: חולין פח:], י) למחר פיגול. צ"ק, כ) ומפגל להקטרה דלבונה וה"מ כו' דחין כו' המתיר לא מפגלא. נ״ק, ל) ללרפה ההיא מחשבה ל"ק, ע) נכנפה ההיח מחשבה. ז"ק, מ) בהדי הס"ד. ז"ק, נ) ז"ל ואו, ס) למובח הס"ד אח"כ ד"ה כך פוסלת מחשבת והד"א. ז"ק, ע) מאכילת מובח לאדם אבל מאכילת אדם כו'. ל"ק,

תורה אור השלם

 וְאָם הַאָכל מֻבְּשֶׂר
 הָשְׁלְשִׁר בִּיוֹם הַשְּלִישִׁי
 הְשָּלְישִׁי
 הְשֶּׁרְיב אַתוּ לֹא
 הַשְׁבַלְוֹ פְּגִּלְ הַנְּהְ וֹהְנָבְּשׁ הָאבֶלֶת מִמֶּנוּ עֲוֹנָה תִשֹא:

הנהות הכ"ח

(b) רש"י ד"ה לימא וכו' מחשבה זו בהדי:

מוסף רש"י

כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר וכו'. נותן קומן בכלי או מוליך או מקטיר ע"מ לאכול דבר או מקטיר ע"מ לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שיריים ולו' (לעיל יב.). עני מרי. ענני מולי (להלן פא. כת"י).

שכיק פרק הקומץ את המנחה הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול, מון למקומו לו מון לומנו (זבחים לה.). חוץ לומנו (זבחים לה.). שאין אכילה והקטרה מצטרפין. לפוסלו דהכל ליכל שיעורל והכל ליכל שיעורא (שם כט:). בשתי אכילות הכתוב מדבר. ולה בחוכל ביום השנישי (שם בח:). אחד אכילת אדם וכרי. דלה שנה חישב להכול למחר ל"ש חישב להקטיר הימורין למחר פגול (שם).

שימה מקובצת

מפגלת הקטרה. תו"ח: ג) אף בין לאכול ייקביי. בין להקטיר. ע״כ לא אתיא כר׳ יוסי דלר׳ יוסי אין מתיר מפגל את המתיר. תו״ח: דן יעקב בר אבא: סן אבל פרקין [דף יג ע״ב] וצ״ל דהיינו דוקא בקומץ להקטיר